

IN OORLOG EN LIEFDE

(ALL'S FAIR)

Schrijvende komedie twee bedrijven

door

FRANK VICKERY

vertaling

Nicolet Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **IN OORLOG EN LIEFDE - ALL'S FAIR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK VICKERY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Dilys - 22 jaar

Brenda -14 jaar

Sophie - 28 jaar

Moeder - ong. 55 - 60 jaar

Trevor - 27 jaar

Greg - ong. 25 - 30 jaar

Het stuk speelt zich af in de woonkamer van de familie ergens in Wales (Engeland)

Eerste bedrijf: Scène 1 Laat op een vrijdagavond in mei
Scène 2 Begin augustus, 's middags

Tweede bedrijf: Scène 1 Ongeveer een uur later
Scène 2 Eind augustus, 's middags
Scène 3 September. Avond

Tijd: 1942

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

De woonkamer van de familie. Laat op een avond in mei, 1942. Als het stuk begint zit Brenda op de sofa. Ze is een meisje van veertien jaar. Alle lampen in de kamer zijn uit, Brenda wordt slechts verlicht door de oranje gloed van het vuur. Na enkele ogenblikken horen we de voordeur opengaan en twee stemmen klinken in de hal. De deur naar de woonkamer gaat open en Dilys komt binnen, gevolgd door Sophie. Ze zijn conductrices bij de lokale busmaatschappij en hun dienst zit er net op. Ze zijn in uniform gekleed.

Dilys: Oh, wat is het hier donker, doe het licht eens aan, Soph.

Sophie: Welke is het?

Dilys: De middelste.

Sophie (*probeert de schakelaar*): De munt is weg.

Dilys (*loopt naar de hal*): Blijf daar maar even, ik zal eens kijken of er nog een onder de traploper ligt. Hier is er een. Wacht even, je hebt een stoel nodig. (*ze geeft Sophie een stoel. Sophie klimt er op en stopt de munt in de meter. Als het licht aan gaat ziet Dilys Brenda en ze geeft een gil*)

Sophie: Wat is er?

Brenda: Ik ben het maar.

Dilys: Wat zit je daar nu in het donker?

Brenda: Dat vind ik gewoon leuk.

Dilys (*trekt het gordijn dicht*): Waar is iedereen?

Brenda: Trevor is naar de Kroon en mamma is nog niet terug.

Dilys: Ik dacht dat je met haar naar de film zou gaan?

Brenda: Nee. Ik was het eerst wel van plan. Ik had al een bad genomen enzo... maar toen ben ik van gedachten veranderd. Toen is mamma maar met mevrouw Condon gegaan.

Dilys: Ze is laat.

Brenda: Ze zei dat ze op de terugweg patat mee zou nemen voor het avondeten.

Dilys: Toch zou ze nu al terug moeten zijn. Doe je jas maar uit, Soph.

Sophie (*trekt haar jas uit*): Ik had me liever thuis eerst omgekleed.

Dilys: Doe niet zo gek, hij weet toch dat je een conductrice bent? Ik heb hem verteld dat je dezelfde dienst hebt als ik.

Sophie: Toch zou ik me meer op m'n gemak voelen zonder uniform.

Brenda: Ben je gekomen om onze Trevor te ontmoeten?

Dilys: Zet de ketel eens op het vuur, Bren, liefje. (*tegen Sophie*) Geef maar. (*ze neemt Sophies jas aan en hangt hem in de hal*)

Brenda (*nadat ze Sophie eens goed opgenomen heeft*): Hij heeft geen belangstelling.

Sophie (*kijkt Brenda wantrouwend aan*): Wie?

Brenda: Trevor.

Sophie: Waarin?

Brenda: In jou.

Sophie: Hoe kom je daar bij?

Brenda: Ik ken hem.

Sophie: Wel, zo goed ken je hem dan toch niet, want Dilys heeft me verteld dat hij een foto van me heeft opgehangen in zijn kamer.

Brenda (*boosaardig*): Ik durf te wedden dat ze niet heeft verteld waar hij hem heeft opgehangen.

Sophie (*nadenkend*): Nee. Dat heeft ze niet verteld. (*Dilys komt weer binnen*)

Dilys: Heb je de ketel al opgezet, Bren?

Brenda: Ik ga al. (*voldaan naar Sophie glimlachend gaat Brenda af naar de keuken*)

Sophie: Houdt ze me voor de gek of zo?

Dilys: Wat zei ze dan?

Sophie: Het was toch geen grap toen je zei dat Trevor een foto van mij op zijn kamer had opgehangen?

Dilys: Natuurlijk niet. Hij vindt je aardig.

Sophie: Vertel me dan waar.

Dilys: Waar wat?

Sophie: Waar hij hem opgehangen heeft. Vertel me waar hij hem opgehangen heeft.

Dilys (*na een korte stilte*): Dat weet ik niet meer.

Sophie: Aan de muur? (*Dilys schudt haar hoofd*) Of aan het plafond? Hoe heet-ie-ook alweer deed dat ook, weet je nog? In die film die we een paar maanden geleden samen zagen in de bioscoop. Hij had haar foto aan het plafond geprikt zodat haar gezicht het laatste zou zijn dat hij 's nachts zag, en het eerste dat hij 's morgens zou zien. Wat romantisch, hè? Ik wou dat je me vertelde waar hij hem opgehangen heeft. (*Brenda komt op*)

Brenda: Ik zal het je vertellen. Hij zit aan de binnenkant van zijn kastdeur.

Sophie (*enigszins teleurgesteld*): Niet aan het plafond? Weet je het zeker?

Brenda (*schudt haar hoofd*): Aan de binnenkant van zijn kastdeur. Precies in het midden van zijn dart-board.

Sophie (*lachend*): Je neemt me in de maling. (*ze blijft nog even lachen maar houdt er dan plotseling mee op*) Ja toch? Ze neemt me toch in

de maling, he?

Dilys (*probeert haar gene te verbergen*): Natuurlijk neemt ze je in de maling. (*ze kijkt Brenda strak aan*) Dat is Sophie niet, Brenda, dat is Betty Grable. (*iedereen lacht, behalve Brenda*)

Sophie: Dat iemand mij nog eens met Betty Grable zou verwarren, zeg. (*tegen Dilys*) Heb ik je al verteld dat ik eergisteravond een kerel op de bus had die zou zweren dat ik Gracie Fields was? Ik zei hem dat ik het niet was, maar ik moest vier maten zingen van “Sally” voor hij me geloofde. Maar het was een valstrik hoor, hij wilde me afleiden, zodat ik zou vergeten om geld te innen voor de busrit. Het was hem nog bijna gelukt ook, als ik niet net op tijd gezien had dat hij het geld weer in zijn broekzak probeerde weg te moffelen. Sommige mannen zijn zo doortrapt, vind je ook niet?

Brenda: Trevor niet.

Sophie: Ik zei: sommige mannen.

Dilys: Het verbaast me dat je hem niet kent, Soph.

Sophie: Oh, ik ken hem wel een beetje. Niet dat ik met hem gepraat heb, maar van zien. Ik heb hem een paar keer in de bus gezien.

Dilys: Het is een aardige jongen.

Sophie: Dat zeg je steeds.

Dilys: Hij is precies jouw type, Soph, echt waar. Het is geen vrouwengek, hij is erg rustig. Hij is alleen wat lastig met eten, maar al met al zijn jullie voor elkaar geschapen.

Sophie: Ik hoop het. Het is zo beschamend om geen vriend te hebben.

Dilys: Ja, ja.

Sophie: Wat bedoel je, “ja, ja.” Wat weet jij daar nou van.

Dilys: Ik weet daar een heleboel van.

Sophie: Hoe zit het dan met die Amerikaan? (*Dilys trekt een gezicht dat zegt dat ze niet teveel wil loslaten met Brenda in de buurt*) Ik snap trouwens niet wat je in ze ziet, die Amerikanen met hun chocolade en hun kauwgum. Wat zei Trevor toen je hem vroeg of hij me thuis wilde brengen? (*er valt een stilte*) Je hebt het hem toch wel gevraagd, of niet?

Dilys: Natuurlijk heb ik het hem gevraagd.

Sophie: Je kijkt wel erg schaapachtig, Dilys. Kom op, vertel het me.

Brenda: Ik zal het je vertellen.

Sophie (*tegen Dilys*): Het is me er wel een, dat zusje van je.

Brenda: Toe dan, Dil, vertel het haar.

Dilys (*kwaad*): Brenda!

Brenda: Hij zei: “als je het waagt om die....”

Dilys: Ga naar de ketel, Brenda, voordat al het water opgekookt is.

Sophie: Laat haar eens uitspreken. (*Brenda wil haar mond al opendoen*)

Dilys: Brenda! (*Brenda gaat af naar de keuken*)

Sophie (*na een korte stilte*): Je hebt me wel voor het blok gezet, hè?

Dilys: Het komt allemaal wel goed, maak je maar niet ongerust.

Sophie: Ik zie zijn gezicht al voor me als hij binnenkomt en hij ziet mij hier zitten.

Dilys: Als hij je niet aardig vond, waarom zou hij dan je foto op zijn kamer hebben?

Sophie: Ik geloof niet dat hij mijn foto heeft. Het is vast een foto van iemand die op mij lijkt.

Dilys: Zoals Rita Hayworth of Lana Turner.

Sophie: Of die duffe Gracie Fields. Vertel me wat hij heeft gezegd, Dilys, anders ga ik naar huis.

Dilys: Als ik je dat vertel ga je zeker weten naar huis.

Sophie: Goed, dat was het dan. Ik ga weg.

Dilys: Nee. Wacht nou even, Soph.

Sophie: Waar heb je m'n jas gelaten?

Dilys: Je begrijpt het niet. Kijk, laat het me uitleggen (*na een korte stilte*) Onze Trevor onderneemt zelf nooit iets. Je moet altijd alles voor hem bedenken en het hem onder zijn neus houden, begrijp je wat ik bedoel? (*Sophie haalt haar schouders op*) Misschien heeft hij nu nog niet zoveel met je op, maar dat komt nog wel. Je moet hem de tijd geven.

Sophie: Dat is nu juist wat ik niet heb. Ik heb geen tijd te verliezen.

Dilys: Probeer het in ieder geval, dat is alles wat ik vraag. En als het niet lukt, wat dan nog? Niet geschoten is altijd mis.

Sophie (*haalt handen door haar haren*): Nou, goed. Zie ik er wel goed uit?

Dilys: Je ziet er fantastisch uit. (*de voordeur slaat met een klap dicht*)

Sophie (*paniekerig*): Is dat hem?

Dilys: Ik weet het niet.

Sophie: Waar zal ik gaan zitten?

Dilys: Blijf hier maar.

Sophie: Ik wil me oprissen.

Dilys: Daar is het te laat voor. (*moeder komt gehaast op met een zak patat*)

Moeder (*geeft de zak in het voorbijgaan aan Dilys*): Hier, snel, neem deze even over. (*ze loopt naar de keuken en roept onderwijl met stemverheffing*) Ik moet naar het toilet. Wil jij het even verdelen, Dilys? Er is genoeg voor iedereen. (*ze gaat af. De achterdeur slaat met een klap dicht*)

Dilys: Hou je van patat, Sophie?

Sophie: Ik moet wel op mijn figuur letten.

Dilys: Goed, let dan op hoe dik je hier van word.

Sophie: Doe er maar een paar op een bordje.

Dilys *(roept)*: Breng eens wat borden, Bren!

Sophie: Ik raakte daarnet wel een beetje in paniek, zeg.

Dilys: Hij kan nu elk moment komen. *(roept weer)* En zout, en azijn.

Sophie: Heb je nog vers brood? Dan maak ik een boterham.

Dilys: Ik zal even wat halen. *(Dilys gaat af naar de keuken en Brenda komt op met drie borden. Ze blijft even staan kijken naar Sophie. Als ze verzekerd is dat ze de aandacht van Sophie heeft, zegt ze)*

Brenda: Hij zei: "Als je het waagt om die dwerg met die dikke kont..."

Sophie: Noemde hij me zo?

Brenda *(knikt)*: Hij zei, "Als je het waagt om die dwerg met die dikke kont hier in huis te halen, ga ik aan een stuk door winden laten tot ze weer weggaat."

Sophie: Ik dacht dat het zo'n rustige jongen was?

Brenda: Geloof dat maar niet.

Sophie *(na een korte stilte)*: Dat zou hij toch niet doen, hè?

Brenda: Wat?

Sophie: De hele avond winden laten.

Brenda: Wacht maar af.

Sophie: Ik denk niet dat ik daar op ga zitten wachten. Waar is mijn jas? *(Dilys komt op met brood)*

Dilys: Hoeveel boterhammen wil je, Soph?

Sophie: Vergeet het maar. Ik ga naar huis.

Dilys: Ik dacht dat we het daar al over gehad hadden.

Sophie: Ik kan er niet tegen als iemand de hele tijd winden laat.

Dilys: Waar heb je het over?

Brenda: Even kijken hoe het met de thee is. *(ze gaat af naar de keuken)*

Sophie: Ik heb mijn grootvader twee jaar niet gesproken omdat hij dat eens deed tijdens een gezamenlijke maaltijd.

Dilys: Waar gaat dit allemaal over?

Sophie: Brenda heeft me verteld wat Trevor zei.

Dilys *(na een korte stilte)*: Oh.

Sophie: Hij heeft het dus inderdaad gezegd?

Dilys: Hij meende het niet. Wilde je een boterham?

Sophie: Geef me er maar twee.

Dilys: En je figuur dan?

Sophie: Dat kan me eigenlijk ook niets schelen. *(na een korte stilte)*
Maar hij zal dat dus niet doen?

Dilys (*snijdt het brood*): Wat?

Sophie: Winden laten?

Dilys: Doe niet zo mal.

Sophie: Weet je het zeker? Want mijn maag kan daar niet zo goed tegen, dan hou ik niets binnen.

Dilys: Ik ook niet.

Sophie: Het is niet zo'n leuk onderwerp om over te praten.

Dilys: In ieder geval niet bij de patat.

Sophie: Laten we het ergens anders over hebben.

Dilys: Goed.

Sophie: Waar is je moeder?

Dilys: Op het toilet. (*ze lachen beiden*)

Sophie: Blijkbaar een niet te vermijden onderwerp. Trouwens, mijn moeder kreeg vorige week een brief van mijn vader.

Dilys: Ik wist niet dat hij opgeroepen was?

Sophie: Nou en of. Hij wordt regelmatig opgeroepen, naar café de "Royal Oak". Afgelopen maart ging hij erheen en sindsdien hebben we hem niet meer gezien. Mijn moeder verwacht ieder moment een brief: "Vermist, waarschijnlijk dronken". (*ze lacht*) Hij komt wel terug! Als hij weer nuchter is.

Dilys: Waar gaat hij naar toe?

Sophie: Naar zijn zuster. (*Brenda komt op met de theepot*)

Dilys: Breng ook eens wat kopjes, Bren. (*Brenda zet de theepot neer en gaat weer af naar de keuken*)

Sophie: Is ze altijd zo?

Dilys: Hoe bedoel je?

Sophie: Tja, ik weet het niet. Ze lijkt me een beetje vreemd.

Dilys: Het is haar leeftijd.

Sophie: Hoe oud is ze?

Dilys: Ze is net veertien geworden.

Sophie (*glimlachend bij de herinnering*): Herinner jij je hoe het was om veertien te zijn?

Dilys: Nee.

Sophie (*zuchtend*): Nee, ik ook niet.

Dilys: Natuurlijk herinner ik me dat. Het is nog maar een paar jaar geleden.

Sophie: Voor jou, ja. Voor mij is dat veertien jaar geleden.

Dilys: Dus je bent achtentwintig?

Sophie: Negenentwintig binnenkort.

Dilys: Ik wil getrouwd zijn voor m'n vijfentwintigste.

Sophie: Dat wilde ik ook. Het was mijn droom. Nu is het mijn grootste droom om voor mijn dertigste getrouwd te zijn. (*Brenda komt op met*

kopjes)

Dilys: Dank je, liefje. Je hebt maar drie borden meegenomen, Bren.

Brenda: Dat klopt.

Dilys: Maar we zijn met z'n vieren.

Brenda: Ik hoef niks.

Dilys: Waarom niet?

Brenda: Ik heb geen honger.

Dilys: Is alles wel goed met je?

Sophie: Ik zei al dat ze er een beetje vreemd uitzag.

Dilys: Je hebt erg weinig kleur.

Brenda: Hou op, ik wil gewoon niets eten, dat is alles. *(moeder roept vanaf het toilet)*

Moeder *(van achter):* Brenda? *(Brenda gaat af naar de keuken. Van achter) Brenda?*

Brenda *(van achter):* Wat is er?

Moeder *(van achter):* Haal eens papier.

Sophie: Waarschijnlijk zit ze in het donker.

Dilys: Er is nog wel wat. *(Brenda komt op)*

Brenda: Waar is de krant?

Dilys: Onder het kussen. *(Brenda pakt het kussen van de sofa en neemt de krant eronder weg. Dilys kijkt naar haar)* Is dat waar ze om vroeg?

Brenda: Ja.

Dilys: Die moet je haar niet geven. Er liggen nog wel wat sinaasappelpapiertjes in de kast. *(Brenda gooit de krant op de sofa en haalt wat verpakingspapiertjes uit de kast)*

Brenda: Zouden twee papiertjes genoeg zijn?

Moeder *(van achter):* Brenda?

Dilys: Zeg dat ze ze helemaal uit moet vouwen. *(Brenda gaat af)*

Sophie: Jij bewaart ze dus ook, he?

Dilys: Alles is beter dan dit. *(ze laat haar de krant zien voor ze hem terug schuift onder het kussen)*

Sophie: Ik wou dat ik mijn poederdoos had meegenomen.

Dilys: Je ziet er goed uit, hoor.

Sophie: Ik wil er niet goed uitzien, ik wil er fantastisch uitzien. Ik doe een moord voor een kopje thee.

Dilys: Ik schenk net in.

Sophie: Je kunt me er zeker niet een lenen, hè?

Dilys: Wat?

Sophie: Een poederdoos.

Dilys: Er zit er een in mijn tas in de kast. *(Sophie haalt de poederdoos eruit en loopt terug naar haar stoel voor ze hem opent)*

Sophie: Het glas is gebroken.

Dilys: Ik weet het.

Sophie: Dat was al voor ik er in keek, hoor.

Dilys (*lachend*): Ik zei toch: "ik weet het".

Sophie: Wat een heerlijke geur. (*poedert haar gezicht*) Wat ruikt deze poeder lekker, zeg.

Dilys: Hoeveel suiker?

Sophie: Een klontje. (*Brenda komt op*) Ik moet oppassen.

Brenda: Ze let op haar gewicht.

Dilys: Zo, we kunnen aan tafel.

Sophie (*bekijkt zichzelf kritisch in de spiegel*): Ik geloof dat ik een puistje krijg.

Dilys: Kom je aan tafel?

Sophie: Vind je het goed als ik hier blijf zitten? (*Dilys geeft haar een bord patat, twee sneden brood en een kop thee*) Wil je echt niets, Bren?

Brenda: Nee.

Sophie: Ik ben dol op patat met brood.

Dilys: Wil je meer zout of azijn?

Sophie: Nee, zo is het wel goed. (*kijkt nog steeds aandachtig in de spiegel*) Wat kan jij het brood mooi dun snijden, Dilys. Mijn boterhammen zijn altijd zo dik als een drempel. (*ze lacht*)

Dilys (*na enige ogenblikken stilte*): Waarom ga je niet naar bed, Bren?

Brenda: Ik ben nog niet klaar.

Dilys: Je ziet er moe uit.

Sophie: Ze is niet de enige. Ik wilde dat ik eens van die wallen onder mijn ogen afkwam. (*ze doet de poederdoos dicht*) Zo moet het maar goed zijn. (*ze houdt de poederdoos omhoog*) Wat zal ik hiermee doen? (*Dilys neemt de poederdoos van haar over en stopt hem in haar tas. De achterdeur gaat open en weer dicht en moeder spreekt vanuit de keuken*)

Moeder (*van achter*): Heb jij de patat daar al, Dilys?

Dilys: Ja, alles staat al klaar.

Moeder (*van achter*): Dat was nog maar net op tijd. Dat overkomt me niet vaak. Gelukkig maar dat we niet verhuisd zijn naar Philips Terrace, want daar had ik het beslist niet gehaald. (*ze komt op vanuit de keuken met een handdoek waaraan ze haar handen afveegt*)

Dilys: Mam, dit is mijn vriendin, Sophie.

Moeder (*slaat Dilys met de handdoek*): Waarom zei je niet dat we bezoek hadden? Mij maar laten praten daar in de keuken. Dag meisje. Hoe zei je dat je heette?

Sophie: Sophie.

Moeder: Sophie wat?

Sophie: Hepton.

Moeder: Van wie ben jij er dan een?

Dilys: Ze wonen hier nog niet zo lang.

Moeder: Oooh, Dilys, ze lijkt precies op die ene zangeres, je weet wel, in die film.

Sophie (zingt): "Sally, Sally..."

Moeder: Vera Lynn.

Sophie (zingt door): "There'll be blue birds over..."

Moeder: Het is niet te geloven. Je bent haar evenbeeld.

Dilys: Eet je patat, mam, anders worden ze koud.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto